

Verslag Singlehanded 2023 - Milo Oostergo (Joy)

Wie had dit gedacht. 3,5 jaar geleden kocht ik zonder ervaring een zeilboot. Zelfstandig en middels Youtube heb ik het zeilen mezelf aangeleerd waarbij de meeste zeiltochten singlehanded zijn omdat de vrouw niks met zeilen heeft. Nu sta ik gewoon aan de start van het zwaarste zeilevenement van het land.

Om het hevige weer van vrijdag voor te zijn, heb ik de boot al op donderdag richting Flevo Marina gebracht en kan ik vrijdag rustig aan doen. Na de hele dag naar Windy te hebben gestaard en mogelijke routes te hebben bedacht, is 's avonds de steiger borrel en aansluitend diner. Ik krijg van veel oudgedienden tips over het rondenvan de Meep, hoe de tijdsinschatting te maken en andere wijsheden. Door de spanning en de gierende wind heb ik vrijdagnacht geen oog dicht gedaan.

Zaterdagochtend is het zover, de dichte koker met zeilaanwijzingen wordt opgehaald en ik ontmoet wat medezeilers die ook voor de eerste keer meedoen. Na het palaver en de snert maaltijd is het zover. Het waait nog steeds 25 knopen. Dat waren toch niet echt de voorspellingen. Ik leg alvast een dubbel rif in het grootzeil en vaar richting de start. Bij de start heb ik wat problemen om mijn grootzeil te hijsen en tegelijkertijd andere boten ontwijken. Het zeil staat, nu wachten op de code om de koker te openen. Ik zie een foto voorbij komen met seinvlaggen. Jee, wat betekenen deze vlaggen? Juist op dit moment werkt het internet niet op mijn telefoon. Na 15 minuten hoor ik eindelijk de code van een medezeiler en kan ik de koker opmaken en een plan maken.

Zoals de meeste zeilers ga ik gelijk richting Blocq van Kuffeler. Na de sluis is het gelijk al even spannend als ik een trimaran moet ontwijken die vast loopt en ik de motor moet starten om zelf ook niet aan lagerwal te komen. Daarna begint het hakken tegen de wind en golven richting het zuiden. Aangekomen bij Blocq van Kuffeler is het een uitdaging om de haven in te komen en aan te leggen voor de stempel. Gelukkig zijn er veel ligplaatshouders die mij te hulp schieten en boot vasthouden. Ik had nog graag iets warm te eten, maar besluit om gelijk door richting Volendam te gaan. Wederom hakken tegen de wind en golven.

Eenmaal bij Volendam begint de wind redelijk af te nemen en kan ik eenvoudig onder zeil de smalle haveningang binnen zeilen. Eerst een lekker frietje en hoor van medezeilers wat hun vervolgplannen zijn. Ik besluit Sam achterna te zeilen richting Lelystad, maar eenmaal Volendam uit besluit ik toch maar richting Enkhuizen te gaan. Met halve wind lopen we soepel richting Enkhuizen en kan ik ook eindelijk de stuurautomaat gebruiken om even de administratie bij te werken en verdere planning uit te denken.

Net voor Enkhuizen komt er een enorme hoosbui over met meer dan 25 knopen wind. Gelukkig duurt het maar even en is de bui over net voordat ik de sluis binnen vaar. Het eerste dagje zit erop. Wat is dit al een mooie ervaring, nu slapen en morgenvroeg verder.

Na een heerlijke nacht geslapen te hebben, starten we dag 2. Om half 6 gaat de wekker, zodat ik om 6 uur door de sluis kan. Als ik naar buiten kijk, zie ik dat er veel boten nog blijven liggen. Ik besluit nog een kop thee te zetten en rustig de administratie bij te werken.

Na de sluis besluit ik toch maar 1 rif eruit te halen in de hoop dat het niet zo onstuimig zou worden. Eerste rak is naar Lemmer, na 10 minuten zie ik al een enorme hoosbui tegemoetkomen. Ik besluit de genua verder in te rollen en ook het tweede rif er weer in te zetten. Deze hoosbui met 30 knopen blijkt nog maar een opwarmertje en krijgen nogmaals twee buien met uitschieters naar 38 knopen. Als ik de Steile Bank voorbij, zie ik weer een grijze muur op me afkomen, maar ditmaal met hagelstenen. Gelukkig is het van korte duur en kunnen rustig met 10 knopen wind Lemmer binnen zeilen.

Na een stempeltje van de sluiswachter en te zijn opgewarmd met een soepje, gaan we weer door naar Medemblik. Dit rak heb ik het zwaar, door de vele golven kreeg ik de boot niet goed op snelheid met een klein stukje genua uitgerold. Dan maar wat meer uitrollen om snelheid maken. 10 minuten laten, zie ik weer een hoosbui op me afkomen en wil ik de genua inrollen. Ik ben te laat en het lukt me nauwelijks om de genua weer in te rollen. Enigszins geschrokken, gaan we verder. Wederom is de gang uit de boot en kom ik met nog maar 2 knopen tegen de golven in. Ik kijk naar de horizon en zie niet gelijk een hoosbui aankomen en besluit toch weer de genua wat meer uit te rollen. Helaas 15 minuten later komt er weer een hoosbui en heb ik wederom de uitdaging met het inrollen.

Eenmaal het Vrouwenzand gepasseerd, krijg ik de boot weer in de goede balans en gaat het rap naar Medemblik. Ik zie de haven in zicht, maar helaas draait de wind en zwakt verder af. Ik moet nog een keer opsteken om de haven eindelijk in te lopen. De Wallaby, met wie ik samen uit Lemmer was vertrokken, verlaat Medemblik alweer. Ik besluit om rustig te koken, de accu's op te laden, en even bij te komen.

Na een uurtje besluit ik om ook richting Makkum te gaan. Wederom begint het rustig, maar al snel komen er weer windhozen van 25 knopen over. Dit is mijn eerste keer in Makkum en de ontbrekende verlichting maakt het een uitdaging om een plek te vinden. Uiteindelijk vind ik een box helemaal achterin de gemeentehaven, waar ik een lekkere lange nacht kan maken.

Na een heerlijk warme douche en verse broodjes van de bakker beginnen we aan dag 3. Ik vaar Makkum uit en zie 1-2 knopen wind. Jee, hoe ga ik überhaupt bij de sluis komen.

Beide zeilen omhoog en een beetje ronddobberen, uiteindelijk komt er iets meer wind en kan ik als nog zeilen Kornwerderzand invaren. Mijn oorspronkelijke plan was sluis door en dan kijken of we bij Terschelling kunnen komen. In de sluis spreek ik echter een oud-deelnemer en die raad me aan om eerst naar Texel te gaan omdat het onmogelijk is richting Harlingen te komen met zo weinig wind en deels stroom tegen. Ik neem zijn advies en draai na Kornwerderzand richting Texel. Het eerste stuk gaat lekker, maar al snel valt de wind helemaal weg.

Zolang we stroom mee hebben gaat het prima en drijven we met 3 knopen richting Texel. Het zonnetje schijnt lekker en ik kan verder met berekeningen maken of ik überhaupt nog bij Terschelling kan komen. Af en toe trekt de wind wat aan tot 5 knopen, maar valt vervolgens weer weg. Om 4 uur zie ik de dijk van de haven liggen, maar weet ook dat het over 30min het laag water is en dan het getij weer naar binnen gaat. Ik staar op mijn dieptemeter en waterkaart of er wellicht een goede plek is om de anker oefening te doen. Maar liever doe ik het toch niet. Ik heb nog nooit op getijdenwater geankerd en om het 10kg anker weer zelf omhoog te hijsen kost enorm energie. We zetten door en langzaam stromen we verder en krijgen de boeien voor het havenhoofd inzicht. Met een heel klein beetje wind kan ik alsnog met 0,8 knopen richting de boeien kruipen. Na een paar keer te worden teruggezet, komen we uiteindelijk het havenhoofd binnen. Nu begint het bedenken en rekenen of ik nog om 20:00 uur buitenom richting Terschelling ga. Uiteindelijk besluit ik om een nachtje te slapen op Texel en 's ochtends vroeg via Scheurrak naar Terschelling te gaan.

8 uur vertrek ik samen met Wallaby richting Terschelling. Eerste stukje opkruisen richting Scheurrak en met windje van 10 knopen, stroom mee, en een zonnetje is het prachtig zeilen. De ellende begon echter toen we Terschelling probeerden aan te lopen. Wallaby besloot na vergeefs tegen de stroom richting Slenk in te varen, maar via het Schuitengat te gaten. Ik volgde hem en vervolgens hebben we een 2,5 uur lang gevecht moeten voeren om de stroom te trotseren en de haven Terschelling binnen te lopen.

Ik had gehoopt een paar uurtjes rust te hebben, maar helaas even snel eten en stempel haven en weer richting Kornwerderzand. In het donker het Schuitengat door met vele onverlichte boeien was een leuk avontuur. Met een oog op de plotter en een zaklamp om op boeien te schijnen, komen we zonder botsingen en zonder vast te lopen op de Vliestroom. Met een goede 14 knopen wind maken we snel voortgang richting Kornwerderzand. In de Blauwe Slenk en vervolgens de Pollendam moeten we alles opkruisen. Ik heb het niet kunnen bijhouden, maar ik verwacht dat ik wel 30 keer overstag ben gegaan. Het laatste stuk over de Boontjes kan ik

eindelijk de stuurautomaat erop doen en genieten van een lekkere kop thee. De optie om 's nachts door de sluis te gaan en in Makkum te ankeren, wordt hem niet meer.

Na slechts 3 uur te hebben geslapen, gaat de wekker alweer om de boot klaar te maken en de sluis door te gaan. Helaas wil de sluiswachter pas om 6:00 uur draaien ipv 5:30. Half 7 varen we de sluis uit en hebben we precies 6 uur om richting de finish te komen. Met een gemiddelde snelheid van 5 knopen, moet het lukken. We varen met halve wind richting Stavoren. De gang zit er lekker in met ruim 6 knopen. Echter na Stavoren neemt de wind toe tot 20 knopen en moet het laatste stuk hoog aan de wind zeilen. Door de hoge golven neemt de snelheid enorm af en moeten we ook nog een aantal keer opkruisen om voorbij het Enkhuizerzand te komen. Ik zie de tijd wegtikken en realiseer me dat ik de finishtijd van 12:30 helaas niet ga redden. Uiteindelijk kom ik om 13:10 over de finish in Flevo Marina.

Trots en voldaan na het bereiken van de finish, maar ook teleurgesteld omdat dat ik niet officieel heb kunnen finishen. Wat was mijn eerste singlehanded een geweldige ervaring en wat heb ik veel geleerd. Volgend jaar ben ik er weer bij en dan wel officieel te finishen.

